

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. prosince 2019 samosoudkyní Mgr. Petrou Starou tak, že

podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se **zrušuje** rozhodnutí Okresního soudu v Mostě ze dne 17.09.2018 [redacted] ve výroku o vině a v celém výroku o trestu, jakož i další výroky, které mají v předmětném výroku o vině svůj podklad a znovu se rozhoduje

takto:

Obžalovaný

[redacted], předseda představenstva akciové společnosti, trvale bytem [redacted],

je vinen, že

jako předseda představenstva společnosti [redacted] a.s., [redacted], sídlem [redacted], rozhodl o neodvedení zákonem stanovených odvodů, sražených z mezd zaměstnanců společnosti, a takto za zaměstnance této společnosti

1) Okresní správě sociálního zabezpečení v Mostě, za období od srpna 2014 do června 2015, neodvedl pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění, ve výši 237 803 Kč,

2) Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočce Ústí nad Labem, pobočce pro Ústecký a Liberecký kraj, za období od října 2014 do dubna 2015, neodvedl pojistné na všeobecné zdravotní pojištění podle zákona č. 592/1992 Sb., v platném znění, ve výši 101 931 Kč,

3) Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, pobočce Ústí nad Labem, za období od srpna 2014 do května 2015, vyjma měsíce února 2015, neodvedl pojistné na všeobecné zdravotní pojištění podle zákona č. 592/1992 Sb., v platném znění, ve výši 9 088 Kč,

ačkoli příjmy z podnikatelské činnosti v předmětném období úhradu zákonných odvodů z mezd umožňovaly, byly však používány k platbám jiných závazků, čímž na zákonných odvodech způsobil dluh v celkové výši 348 822 Kč,

4) Okresní správě sociálního zabezpečení v Mostě, za období od února 2016 do září 2017, neodvedl pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění, ve výši 171 888 Kč,

5) Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočce Ústí nad Labem, pobočce pro Ústecký a Liberecký kraj, za období od února 2016 do září 2017, neodvedl pojistné na všeobecné zdravotní pojištění podle zákona č. 592/1992 Sb., v platném znění, ve výši 120 043 Kč,

6) Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Mostě, za zdaňovací období roku 2016 a do září roku 2017, neodvedl daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků a daň z příjmů fyzických osob vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně dle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů v platném znění, ve výši 273 546 Kč,

ačkoli příjmy z podnikatelské činnosti v předmětném období úhradu zákonných odvodů z mezd umožňovaly, byly však používány k platbám jiných závazků, čímž na daních a jiných zákonných odvodech způsobil dluh v celkové výši 565 477 Kč,

tedy

jako zaměstnavatel ve větším rozsahu nesplnil svoji zákonnou povinnost za zaměstnance odvést pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

7) obžalovaný [redacted] jako předseda představenstva [redacted] a.s., [redacted] spolu s již odsouzeným [redacted], místopředsedou představenstva téže společnosti, po společné domluvě nezaslali, ač tomu byli povinni, na účet soudního exekutora JUDr. Dalimila Míky, LL.M., Exekutorského úřadu Klatovy, se sídlem Za Beránkem 836, 339 01 Klatovy, v březnu 2015 částku ve výši 10 057 Kč, v dubnu 2015 částku ve výši 1 541 Kč, v květnu 2015 částku ve výši 1 391 Kč, v červnu 2015 částku ve výši 2 269 Kč, v červenci 2015 částku ve výši 2 079 Kč, v srpnu 2015 částku ve výši 4 340 Kč, v září 2015 částku ve výši 2 663 Kč, v říjnu 2015 částku ve výši 2 469 Kč, v listopadu 2015 částku ve výši 2 702 Kč, v prosinci 2015 částku ve výši 2 215 Kč, v lednu 2016 částku ve výši 2 397 Kč, v únoru 2016 částku ve výši 2 454 Kč, v březnu 2016 částku ve výši 2 671 Kč, v dubnu 2016 částku ve výši 3 089 Kč, v květnu 2016 částku ve výši 3 089 Kč, v červnu 2016 částku ve výši 3 089 Kč, v červenci 2016 částku ve výši 9 273 Kč a v srpnu 2016 částku ve výši 7 059 Kč, které byly na základě Exekučního příkazu Exekutorského úřadu Klatovy, soudní exekutor JUDr. Dalimil Míka, LL.M., [redacted] ze dne 13.3.2013, který nabyl právní moci dne 25.3.2013, sraženy v shora uvedené měsíce ze mzdy [redacted] u výše zmíněné akciové společnosti, přičemž tyto sražené částky v celkové výši 64 847 Kč bez vědomí a souhlasu poškozeného [redacted], [redacted], svévolně ponechali pro potřeby zmíněné akciové společnosti, v důsledku čehož došlo dne 1.4.2016 ze strany shora uvedeného Exekutorského úřadu Klatovy k vydání usnesení o nařízení dalšího dražebního jednání (elektronické dražby) [redacted], které nabylo právní moci dne 4.5.2016, přičemž předmětem dražby byly pozemek [redacted] o výměře 444 m², jehož součástí je rodinný dům [redacted] o výměře 30 m², jehož součástí je garáž [redacted], vše zapsáno na listu vlastnictví [redacted] vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Most pro obec 567060 Braňany katastrální území 609005 Braňany, ve

vlastnictví poškozeného [REDAKCE], přičemž na základě vyhlášeného dražebního jednání došlo dne 8.6.2016 k následnému vydražení jeho nemovitostí shora uvedených společnosti Victoria Credit s.r.o., IČ 28215397 a poškozený [REDAKCE] pozbyl vlastnické právo k těmto jeho nemovitostem,

tedy

jednak si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, jednak jinému způsobil vážnou újmu na právech tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem jinému značnou újmu na právech

čímž spáchal

pokračující přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1 tr. zákoníku

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku, § 45 odst. 1 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se povoluje podmíněný odklad a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) roků**.

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě [REDAKCE] ze dne 08.11.2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle 229 odst. 1 tr. řádu se poškozené subjekty Okresní správa sociálního zabezpečení v Mostě, Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, pobočka Ústí nad Labem, Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Mostě se svým nárokem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Protože po vyhlášení rozsudku se obžalovaný i státní zástupce vzdali odvolání a současně prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, vyhotovila samosoudkyně podle § 129 odst. 2 tr. řádu pouze zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Právo podat odvolání přísluší poškozeným, kteří se tohoto práva nevzdali, a proto soudkyně odůvodnila výrok vztahující se k náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili Okresní správa sociálního zabezpečení v Mostě, Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, pobočka Ústí nad Labem, Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Mostě.

Původně bylo trestní stíhání [REDAKCE] podmíněně zastaveno. V rámci tohoto odklonu od trestního řízení byla obžalovanému stanovena přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Po pokračování v trestním řízení bylo zjištěno, že obžalovaný všem správcům poplatků a daně řádně každý měsíc zasílá

peněžní prostředky na úhradu dluhu. Jednotliví poškození tuto skutečnost potvrdili a uvedli i výši již splacené dlužné částky.

Dále bylo rovněž zjištěno, že jednotliví poškození, jako věřitelé, přihlásili své pohledávky v rámci konkursního řízení vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, [REDAKCE]. Stav tohoto řízení a přihlášení pohledávek soud ověřil. Je zcela nepochybné, že mezi přihlášené pohledávky jsou zahrnuty i nároky poškozených uplatněné v rámci trestního řízení. Ve smyslu ust. § 140a odst. 1 zák. č. 182/2006, insolvenčního zákona, se rozhodnutím o úpadku přerušují soudní a rozhodčí řízení o pohledávkách a jiných právech, týkajících se majetkové podstaty, a po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze v takových řízeních pokračovat. Přesto, že se poškozené instituce řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojily a svůj nárok doložily, a byly původně k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připuštěny, bylo nyní nutné o jejich nároku rozhodnout tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Pro uložení povinnosti k náhradě škody po doplnění dokazování soud nemá příslušný podklad, a proto odkázal poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 10. prosince 2019

Mgr. Petra Stará, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem provedla: Martina Jišová